

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kfv.II.38.232/2021/5.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

A felperes:

felperes

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Takács Zoltán ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal

Győri Járási Hivatal

(9021 Győr, Árpád utca 32.)

Az alperes képviselője:

Dr. Kardos Adrienn kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

gyámhatósági ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat:

Győri Törvényszék

11.K.700.544/2021/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Győri Törvényszék 11.K.700.544/2021/6. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 2021. március 16-án kelt GY-02/06/00088-40/2021. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi;

- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 110.000 (száztízezer) forint elsőfokú és 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes anyai nagyszülő 2021. január 15. napján terjesztett elő kérelmet a nagyszülői kapcsolattartás rendezése érdekében, amelyben kérte, hogy a hatóság a folyamatos kapcsolattartás keretében minden páratlan hónap első páros hete péntek 17.00 órától vasárnap 18.00 óráig, az időszakos kapcsolattartás keretében a nyári szünetben, augusztus 7-e 9.00 órától augusztus 12-e 18.00 óra közötti időtartamban szabályozza a kapcsolatot kk. T. G. és kk. T. H. unokáival.

[2] Az alperes a 2021. március 16. napján kelt GY-02/06/00088-40/2021. számú határozatában a felperesi nagyszülőnek az unokáival történő kapcsolattartási jogát akként rendezte, hogy a felperes jogosult az időszakos kapcsolattartás keretében a gyermekek elvitelének jogával a nyári szünetben kettő alkalommal kettő napon át – az első nap 9.00 órától a második nap 19.00 óráig tartó időszakban a kapcsolatot tartani akképpen, hogy annak időpontja az otthon házirendjének megfelelően a ... Otthon vezetőjével előzetesen egyeztetésre kerüljön. Határozatában megállapította, hogy a gyermekek átadásának, átvételének a helye a felperes lakóhelye, a gyermekek szállításáról H. K. szülő gondoskodik, továbbá felhívta a felperesi nagyszülő figyelmét arra, hogy a kapcsolattartás nem eshet az apai kapcsolattartás idejére.

[3] Határozata indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:178. § (1) bekezdésében, a gyámhatóságokról, valamint a gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 28. § (1) bekezdésében foglaltakat felhívva kifejtette, hogy a felperes az unokáival a járványügyi veszélyhelyzetet megelőzően rendszeresen kapcsolatban állt, amelyet a szülők, a ... Otthon vezetőjének nyilatkozata, valamint kk. T. G. apai nagyszülő kapcsolattartás tárgyában folytatott eljárás során felvett jegyzőkönyvi nyilatkozata is alátámasztott.

[4] A felperesnek, a ... Otthon vezetőjének, a gyermekek külön élő szüleinek nyilatkozata és a ... Otthon házirendjének értékelése alapján kizárólag az időszakos kapcsolattartás iránti kérelmet találta megalapozottnak, utalva arra is, hogy az anyai nagyszülő és a gyerekek között a pandémia előtt a kapcsolattartás rendszeres volt, illetve a nagyszülői kapcsolattartás nem érintheti a jogerős ítélettel szabályozott apai kapcsolattartást. A veszélyhelyzetre tekintettel a tárgyalás tartását és az érintettek személyes meghallgatását mellőzte.

A kereseti kérelem és védírat

[5] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte, amelyben sérelmezte a folyamatos kapcsolattartásra irányuló kérelmének teljes elutasítását. Álláspontja szerint az alperes a ... Otthon intézményvezetőjének nyilatkozatát, illetve az intézmény házirendjét nem megfelelően értékelte és ezzel összefüggésben csatolta az intézmény vezetőjének levelét, miszerint lehetőség van a házirendben szabályozottnál bővebb kapcsolattartás engedélyezésére is.

[6] Jogsértőnek tartotta, hogy az apai nagyszülői kapcsolattartással ellentétben a jelen eljárásban kk. T. G. meghallgatására nem került sor. Hivatkozott az apai nagyszülői kapcsolattartás rendezése iránti eljárásban meghozott hatósági döntésre, amely jóval szélesebb időtartamban szabályozta a nagyszülői kapcsolattartást és az apai kapcsolattartással

való ütközést is megengedhetőnek tartotta, továbbá utalt a Kúria ezen határozattal összefüggésben meghozott Kfv.II.37.279/2020/13. számú ítéletében foglaltakra.

[7] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[8] A törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a Ptk. 4:179. § (1) bekezdésében, a Gyer. 28. § (1) bekezdésében foglaltakat felhívva kifejtette, hogy az alperes a nagyszülői kapcsolattartás szabályozása során mérlegelési jogkörben döntött. Hangsúlyozta, hogy a kiskorú gyermekekkel elsősorban a különélő szülő jogosult és köteles a kapcsolatot tartani, ezen túlmenően a nagyszülői kapcsolattartás egy lehetőség azzal, hogy a szülői kapcsolattartás elsőbbséget élvez a nagyszülőivel szemben.

[9] Kiemelte, hogy alperes a határozathozatalhoz szükséges mértékben a tényállást feltárta, az érintetteket nyilatkozattételre felhívta, ezzel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a felperes által perben hivatkozott intézményvezetői levél pedig a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető, mivel erre a gyámhatósági eljárás során a felperes nem hivatkozott.

[10] Az előzményi iratok és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján leszögezte, hogy a gyermekek és a nagyszülő között a kapcsolattartás soha nem volt akadályozott, a vírushelyzetet megelőzően heti több alkalommal is találkoztak. Ezzel szemben a szülők közötti feszült viszony miatt az apával és az apai nagyszülővel való kapcsolattartás az önálló szabályozás nélkül nyilvánvalóan nem valósulna meg, ezért volt indokolt az apai nagyszülők részére a kapcsolattartás szélesebb körű szabályozása. Rámutatott arra, hogy a veszélyhelyzetre tekintettel az alperes jogszerűen mellőzte kk. T. G. meghallgatására vonatkozó indítvány teljesítését.

[11] Összegezésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes a mérlegelési jogkörben meghozott döntését megindokolta, a bizonyítékok mérlegelésének szempontjai megállapíthatóak, azok okszerűek, ezért jogszerűen döntött a kapcsolattartásról és annak mértékéről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és alperes határozatának megsemmisítése mellett az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[13] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 4:179. § (1) bekezdésében és a Gyer. 28. § (1) bekezdésében foglaltakat megsértve indokolatlanul szűkítette le a kapcsolattartás szabályozását kizárólag az időszakos kapcsolattartásra és indokolatlanul hivatkozott e körben arra, hogy az apai kapcsolattartást a nagyszülői kapcsolattartás nem érintheti. Amennyiben pedig a nagyszülői kapcsolattartást nem lehet beszámítani más szülő kapcsolattartásába, akkor nyilvánvalóan kizárt a kapcsolattartásra kötelezett idejébe történő beszámítás is.

[14] Sérelmezte, hogy az alperes anélkül foglalt állást a lakóhelyeül szolgáló otthon házirendje alapján a kapcsolattartásról, hogy e körben eleget tett volna tényállás tisztázási kötelezettségének, s megkereste volna az otthon vezetőjét, hogy a kérelemben foglalt mértékű kapcsolattartás engedélyezhető-e. Hivatkozott az alperes apai nagyszülői kapcsolattartás körében meghozott határozatára, amely az unokákkal való kapcsolattartást – a folyamatos kapcsolattartást is lehetővé téve – jóval bővebb mértékben és időtartamban szabályozta.

[15] Hangsúlyozta, hogy az unoka meghallgatása azért lényeges, mert az apai nagyszülői kapcsolattartást rendező határozat is döntő részben kk. T. G. nyilatkozatán alapul. A gyermek meghallgatásának mellőzéséből, illetőleg a merőben eltérő mértékű szabályozásból megállapítható, hogy vele szemben az eljárás diszkriminatív volt és az alperes nem vette figyelembe az általa hivatkozott kúriai ítéletben foglaltakat. A folyamatos kapcsolattartás iránti kérelem elutasítására lényegében amiatt került sor, hogy az az apai láthatásba ütközik, ugyanakkor az apai nagyszülői kapcsolattartás is beleütközik az apai kapcsolattartásba, illetve alperes nem élt azzal a lehetőséggel sem, hogy a kapcsolattartást a kérelemtől eltérő időben és mértékben szabályozza annak ellenére, hogy erre a Kúria ítéleteiben kifejtettek szerint is lehetőség van.

[16] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályban tartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a konkrét, illetve az elsőfokú bíróság által már érdemben jogerősen elbírált jogszabályi rendelkezéseken kívül konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, lényegében a kereseti érvelését ismételte meg, amely valójában a bizonyítékok felülmérlegelését célozza. Kifejtette, hogy a törvényszék ítélete kellően megalapozott, a bíróság a bizonyítékokat megfelelően értékelte és azokból megfelelő és okszerű következtetéseket vont le, továbbá lényeges eljárási szabálysértés sem történt, ezért a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alapos.

[18] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 118. § (3) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[19] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete fejrészében tévesen jelölte meg az alperest, mivel a megismételt eljárásban a határozatot a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Győri Járási Hivatal hozta meg. A perben ugyanakkor a helyes alperes járt el, a Kúria a döntést vele szemben hozta meg. Az elsőfokú bíróság ítélete fejrészének kijavítására az elsőfokú bíróságnak van hatásköre a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 352. §-a alapján, arra a Kúria nem jogosult.

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben elsődlegesen rámutat arra, hogy a gyámhatóság a nagyszülői kapcsolattartás szabályozása során mérlegelési jogkörében jár el, amelyet a Kúria a nagyszülői kapcsolattartás tárgyában hozott korábbi döntéseiben már többször hangsúlyozott [Kfv.37.363/2018/8., Kfv.II.37.709/2017/10., Kfv.II.37.279/2020/13.]. A kérelem kijelöli ugyan a kapcsolattartás kereteit, de a hatóság a mérlegelése során az előterjesztett kérelemhez nincs kötve – a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján – a kapcsolattartás szabályozására attól eltérően is sor kerülhet. A hatóság tehát juthat arra a következtetésre, hogy a folyamatos, illetőleg az időszakos kapcsolattartást az előterjesztett kérelemtől eltérően, az ügy egyedi sajátosságai figyelembevételével szabályozza.

[21] A Kúria hangsúlyozza, hogy ezen mérlegelés elvégzéséhez elengedhetetlen, hogy a hatóság a döntés alapjául szolgáló tényeket hiánytalanul rögzítse és a rendelkezésre álló tények és bizonyítékok összessége alapján döntsön a kapcsolattartás szabályozásáról, mert ennek hiányában a bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy az alperesi mérlegelés jogszerűségéről megalapozottan állást foglaljon. Ehhez szükséges, hogy a hatóság a határozatában valamennyi, a kiskorú gyermekekkel való szülői, nagyszülői kapcsolattartásra vonatkozó (bírósági, hatósági) határozatban foglaltakat rögzítse, a feleket részletesen nyilatkoztassa arra is kiterjedően, hogy a szabályozást megelőzően a gyermekek a nagyszülőkkel milyen gyakorisággal és időtartamban találkoztak, arra a kapcsolattartásra

kötelezett, illetve jogosult idejében is sor került-e. A korábbi (pandémiát megelőző) tényekre, körülményekre pedig abban az esetben alapítható a döntés, amennyiben azok időközben lényegesen nem változtak meg.

[22] Egységes a bírói gyakorlat abban is, hogy a Ptk. 4:179. § (1) bekezdése, valamint a Gyer. 28. § (1) bekezdése alapján szabályozott nagyszülői kapcsolattartás olyan önálló jogosultság, amelynek az egyéb kapcsolattartástól függetlenül is érvényesülnie kell [Kfv.37.133/2017/7., Kfv.II.39.089/2007., Kfv.II.37.709/2017/10., Kfv.37.363/2018/8.].

[23] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy kapcsolattartás iránti kérelmet nem csak az felperes anyai nagyszülő, hanem a korábbiakban az apai nagyszülők is előterjesztettek és a gyámhivatal e kapcsolattartást is szabályozta. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria az alperes döntését első alkalommal a Kfv.II.37.279/2020/13. számú, a megismételt eljárásban hozott döntését a Kfv.III.38.233/2021/6. számú határozatával megsemmisítette és alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[24] A Kúria kiemeli, hogy jelen helyzetben mindezek figyelembevételével elengedhetetlen a nagyszülői kapcsolattartásra vonatkozó döntés meghozatalát megelőzően annak tisztázása, hogy a kapcsolattartásra jogosult szülő (apa), továbbá a kapcsolattartásra jogosult apai nagyszülők milyen mértékű kapcsolattartással rendelkeznek. A folyamatos és az időszakos felperesi nagyszülői kapcsolattartás formáját, időtartamát csak egymásra figyelemmel és nem a többiektől függetlenül kell meghatározni, mert elengedhetetlen a kohézió megteremtése az apai és az anyai nagyszülői kapcsolattartás időpontja és időtartama között. A kiskorú gyermekek mindenek felett álló érdekére tekintettel, figyelemmel kell lenni arra, hogy az ne ütközzön a szülői kapcsolattartásba, ugyanakkor ne lehetetlenítse el a gyermeket gondozó, kapcsolattartásra kötelezett szülő gyermekekkel való hétvégi szabad programmal eltölthető idejét sem. Nem jelent ütközést az, ha a kapcsolattartás időtartama alatt a gyermekkel az arra jogosult meghatározott időintervallumban telefonon beszélhet.

[25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes a felperesi kérelem, – különösen a folyamatos kapcsolattartás tekintetében előterjesztett kérelem – lényegi mérlegelése nélkül a döntését a felperes otthonául szolgáló ... Otthon intézményvezetője nyilatkozatára, az otthon házirendjére, valamint a felek azon nyilatkozatára alapította, miszerint a pandémiát megelőzően a felperes az unokáival a kapcsolatot rendszeresen tartotta, viszonya a gyermekeket gondozó édesanyával felhőtlen.

[26] Az alperes a folyamatos kapcsolattartás szabályozása iránti kérelmet lényegében arra alapítottan utasította el, hogy a nagyszülői kapcsolattartás a korábbiakban a gyermekekkel rendszeres volt, illetőleg a felperesi kérelemben szabályozott kapcsolattartás az apai kapcsolattartás idejébe ütközne, ugyanakkor nem vizsgálta meg részletesen és egyenként a jogerős ítélet alapján szabályozott apai kapcsolattartás figyelembevételével azt, hogy az apai nagyszülői kapcsolattartás időtartama miként alakul, illetőleg mindezek szabályozása alapján a kiskorú gyermeke érdekére figyelemmel az anyai nagyszülői kapcsolattartás milyen mértékű szabályozása indokolt, továbbá mennyi idő áll a rendelkezésére a gyermeket gondozó szülőnek a gyermekekkel való kapcsolattartásra a hétvégi, illetőleg az iskolai tanrenden kívüli szünidőben.

[27] A Kúria egyetértve a Kfv.II.37.279/2020/13. számú ítélete [30] bekezdésében foglaltakkal, hangsúlyozza, hogy a Gyer. 29/A. § (5) bekezdéséből következően a felek között egyezségkötés hiányában a kapcsolattartás szabályozásának módjánál és időtartamánál a gyermekek korát, egészségi állapotát, tanulmányi előmenetelét, a gyermekek mindenek felett álló érdekét és a kapcsolattartásra jogosult, valamint a kapcsolattartásra kötelezett méltányos érdekeit, körülményeit kell együttesen mérlegelni és értékelni. E körben figyelemmel kell lenni a gyermekek személyes körülményeire, a tanuláshoz, pihenéshez, kikapcsolódáshoz való jogára, a szülő kapcsolattartási jogára és annak időtartamára, valamint a gyermeket

nevelő szülő részéről is fennálló azon jogos elvárásra, miszerint a gyermekkel minőségi időt szeretne tölteni.

[28] Az alperes az eljárása során a kapcsolattartásra kötelezett és kapcsolattartásra jogosult szülőt nyilatkoztatta ugyan, azonban nem tisztázta, hogy az apai nagyszülői kapcsolattartás időtartama miként alakul, a felperesnek jelenlegi helyzetében az unokákkal való kapcsolattartásra milyen lehetősége van, amikor a kiskorúak a gyermekeket gondozó szülőnél vannak arra milyen gyakorisággal kerül sor. Miután az alperes szabályozása a jövőre vonatkozó kapcsolattartási rendet jelenti, nem elsődlegesen a pandémiát megelőző korábbi helyzetet, hanem azt kell tisztázni, hogy a felperes jelenleg mennyit találkozik az unokáival, az apai nagyszülői kapcsolattartások miként valósulnak meg, amennyiben pedig nincs lényeges különbség az apai és anyai nagyszülők között abban, hogy gyermekük a saját idejéből az unokákkal való találkozást milyen mértékben teszi lehetővé, akkor a nagyszülők kapcsolattartásának szabályozását összehangoltan kell megállapítani oly módon, hogy annál az anya számára biztosítandó gyermekekkel eltölthető minőségi időt is figyelembe kell venni.

[29] A Kúria ez utóbbi körülménnyel összefüggésben megjegyzi, hogy a korábbi eljárás során a gyermeket gondozó szülő tényszerűen hivatkozott arra, hogy az apai nagyszülői kapcsolattartás szabályozásával felmerült olyan időszak, amikor az apai kapcsolattartást is figyelembe véve a gyermekeivel egy hónapon keresztül a hétvégeken egyáltalán nem lehetett együtt.

[30] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy az alperes az Ákr. 62. §-ban foglaltakat megsértve a döntése meghozatalához szükséges mértékben a tényállást nem tisztázta. Határozatában pontosan nem állapította meg, hogy kinek, milyen időszakban és időtartamban áll fenn a kapcsolattartási jogosultsága, nem állnak rendelkezésre egyező nyilatkozatok arról, hogy a gyermekek jelenleg a gyermeket gondozó szülő idejében milyen gyakran találkoznak a felperes nagyszülővel, a szülői és apai nagyszülői kapcsolattartás megvalósulása mellett a gyermeket gondozó szülő számára mennyi tanórán kívüli, illetve iskolai szünetekre eső idő áll rendelkezésre.

[31] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a döntése meghozatalához szükséges tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett eleget, ennek figyelembevételével azonban a rendelkezésre álló hiányos bizonyítékok alapján a Kp. 78. § (2) bekezdés megsértésével megalapozatlanul foglalt állást az alperes határozatának jogszerűségéről.

[32] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel megváltoztatta, az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárás során az alperesnek az Ákr. 62. §-ának megfelelően a tényállást körültekintően, a nagyszülő által előterjesztett kérelem elbírálásához szükséges mértékben fel kell tárnia, és lehetőség szerint a Kfv.III.38.233/2021/6. számon elrendelt új eljárás figyelembe vételével a nagyszülői kapcsolattartásokat együtt, vagy ennek hiányában egymásra is figyelemmel kell szabályoznia.

[33] Amennyiben nincs akadálya, a tárgyaláson a kapcsolattartásra jogosult és kapcsolattartásra kötelezett szülőt, továbbá a kapcsolattartással érintett valamennyi nagyszülőt nyilatkoztatnia szükséges annak tisztázása érdekében is, hogy a nagyszülők ténylegesen a szülők idejéből mennyi időtartamban találkoznak az unokáikkal. Amennyiben az alperes szükségesnek tartja és ennek járványügyi vagy egyéb akadálya nincs, az eltelt időre tekintettel, szükséges lehet a kiskorú gyermek meghallgatása. Az alperesnek az új eljárásban elsődlegesen az érintettek közötti egyezség létrehozására kell törekedni, csak ennek hiányában kerülhet sor az érdemi döntés meghozatalára. Amennyiben a felperessel a folyamatos kapcsolattartás szabályozása álláspontja szerint nem indokolt, a határozatának ennek indokait is tartalmaznia kell.

A döntés elvi tartalma

[34] *A nagyszülői kapcsolattartás szabályozása során a gyámhatóság a kiskorú gyermek mindenek felett álló érdekének szem előtt tartásával a kapcsolattartásra kötelezett és a kapcsolattartásra jogosult méltányos érdekeit figyelembe véve mérlegelési jogkörében dönt, amelynek során nincs az előterjesztett kérelemhez kötve, ezért annak gyakoriságáról, illetve időtartamáról a kérelemtől eltérően is dönthet.*

[35] *Mérlegelési jogkörben hozott határozat kizárólag akkor jogszerű, amennyiben abból a döntés alapját képező releváns tények és bizonyítékok megállapíthatóak, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegeléséből a döntés okszerűsége is kitűnik.*

Záró rész

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdésére tekintettel tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] A sikeres felülvizsgálati kérelemmel élő felperes jogi képviselte folytán az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség megfizetésére a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte.

[38] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi CXCVIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre tekintettel az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerinti kereseti, valamint az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2022. június 29.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró